

Publicerad 2010-11-03 14:52 av Max Poisé

(((En kalaschnikovs klagan)))

långt inne i en sotig och igenrostad pipa tillhörande en kalashnikov hördes två segregerade röster skrikandes, aldrig upphörandes, upprörandes gälla läten och slagfältets förnedrande förluster

det blodbad som genererat tragedier uppkomna av ett enda lättsamt och okomplicerat fingertryck skapandes, gapandes och springande människoliv med överlevnadsinstinkter före dödsryck

nu har åren passerat, och metallen på geväret flagnat, bortglömt och med decimerade funktioner döden den brissserar och passerar, lidandet är aldrig över, då nya kusiner dödar för miljoner

frysta sanningar berövar ett barns framtid med isande blickar, kapital och vinande kulor där tragedier spelar upp en devalverad mänsklig kurs och en majoritet bara får smulor

ensam igenrostad pipa, höjer sin längtan att döda och såra, du kan höra ur sagan morden, kriget och det ruvande hatet, som hörs genom en kalaschnikovs klagan

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Max Poisé med Poeter.se id #29451 innehar upphovsrätten